

"Овој Крст го носат поглаварите на Црквата, иако тоа ги надминува силите на еден човек. Тие го носат затоа што заедно со нив ги носат архипастирите, пастирите, народот Божји. Тие го носат Крстот затоа што самата Црква го носи заедно со патријархот. И како што се споделува носењето на Крстот, како што се споделува одговорноста, така се споделува и славата. И кога се кажуваат добри зборови за поглаварот на Црквата, тие се однесуваат и на народот Божји, духовниците, архијерејите - сите оние кои заедно со поглаварот го носат тешкиот крст и големата одговорност пред Бог и пред историјата", истакна новоизбраниот патријарх на РПЦ, Кирил, по примањето на должноста.

Пишува: Кокан СТОЈЧЕВ

Руската православна црква доби нов поглавар. На Соборот, кој неодамна се одржа во московскиот соборен храм "Христос Спасителот", досегашниот Местоблустител на Патријаршискиот престол, митрополит Смоленски и Калининградски Кирил доби 508 гласови, а за противкандидатот митрополитот Климент гласаа 169 од 702 присутни делегата. По благодарниот молебден Кирил изјави дека го прима патријарството со смиреност и со целосна посветеност.

"Со смирение и сосема свесен за одговорноста, го прифаќам изборот Божји, со кој ми е доверено патријаршиското служение. Тоа е големо. Тоа е одговорно. Но, во центарот на служењето е Крстот Господов. Крст од такви размери што тоа може да го познае и да го почувствува само оној кој го носи.

Си спомнувам за зборовите на Патријархот Алексиј, кој не еднаш ми има забуровано за тешкиот Крст на патријаршиското служење.

Овој Крст го носат поглаварите на Црквата, иако тоа ги надминува силите на еден човек. Тие го носат затоа што заедно со нив ги носат архипастирите, пастирите, народот Божји. Тие го носат

ГОЛЕМИОТ ПОЗНАВАЧ НА МАКЕДОНСКИТЕ ЦРКОВНИ ПРОБЛЕМИ - ПАТРИЈАРХОТ КИРИЛ

ПАТРИЈАРХ ЗА ЦРКОВ

Крстот затоа што самата Црква го носи заедно со патријархот. И како што се споделува носењето на Крстот, како што се споделува одговорноста, така се споделува и славата. И кога се кажуваат добри зборови за поглаварот на Црквата, тие се однесуваат и на народот Божји, духовниците, архијерејите - сите оние кои заедно со поглаварот го носат тешкиот крст и големата одговорност пред Бог и пред историјата. Примајќи го од Вас објавувањето на волјата Божја, барам прошка заради моите слабос-

ти, и Ве молам да ми помагате со вашите совети, Ве молам да бидете со мене во патријаршиското служење. Но, пред сè, ги 'просам' Вашите молитви - молитвите со какви знам дека се молеле луѓето кои учествуваа во донесувањето на одлуката на нашиот Помесен собор, и многу други, молитвите кои се вознесувани од срца кои веруваат и љубат.

Господ нека ја благослови нашата Црква, народот наш, земјите во кои служи нашата Руска православна црква, и сите кои со своите молитви и напори

**ПРВАТА БОГОСЛУЖБА ПО ИМЕНУВАЊЕТО
ЗА ПРВ ЧОВЕК НА РПЦ**

придонесоа да дојде до ова.

И повторно, уште еднаш, Ве молам да ме спомнувате во Вашите свети молитви", се нагласува во поздравното слово на новиот руски патријарх, инаку голем познавач на спорот меѓу СПЦ и МПЦ, Кирил II, кој денониве стана 16. чувар на тронот на Руската православна црква.

ДИЛЕМИ И ДОБЛИЖУВАЊА

Патријархот Кирил Први е роден во 1946 г., во денешен Санкт Петербург под световното име Владимир Михајлович Гундцаев. Тој се замонашил во 1969 г. Откако служел како помошник на тогашниот ленинградски митрополит Никодим, бил положен за официјален претставник на

странство во 2007 г., која била основана од страна на православното свештенство и верниците, кои по победата на болшевиците во Октомвриската револуција побегнале од Русија.

За новиот руски патријарх медиумите проценуваат дека е близок со политичките лидери во Кремљ, а пред изборот беше обвинуван дека соработувал со поранешната КГБ. А, тврдите следбеници на пра-

Новиот руски патријарх Кирил Први беше привремен чувар на црковниот трон, кој по смртта на патријархот Алексеј II беше упразнет.

На Соборот прв пат можеа да учествуваат и свештеници и верниците, кои доагаа надвор од Русија. Во битката за црковното жезло, Кирил имаше двајца противкандидати, митрополитот Климент и митрополитот Филарет, кој за време на одржувањето на Соборот се откажа од кандидатурата и неговите приврзаници ги повика да гласаат за Кирил.

Портпаролката на рускиот претседател Дмитриј Медведев, Наталија Тиманкова, изјави:

"Медведев изразува надеж за натамошно зацврстување на дијалогот меѓу Руската православна црква и државата во насока на развој на земјата и закрепнување на духовните вредности".

ДОЛГ ПАТ

Во биографијата на новиот руски патријарх пишува дека средното образование го завршил во 1964 г., а потоа, во 1965 г. се запишал на Ленинградската духовна семинарија, која ја завршил во 1967 г., а истата година се запишал на Богословската академија во Ленинград. Во март и април 1968 г. учествувал на

ДОЛЖНОСТИ И МЕСТА НА СЛУЖЕЊЕ

- 26.12. 1974 г. Санктпетербургска духовна академија, ректор
- 26.12.1984 г. Смоленска епархија
- 13.11.1989 г. Оддел за внатрешни црковни прашања на Московската патријаршија, претседател
- 31.3.1999 г. - 5.10.1999. г. Корунскаја епархија, времено управување
- 6.12.2008 г. Местобљустител на Патријаршискиот престол

СО ДУША И СЕНС НА ПОЛИТИКА

Руската православна црква во Светскиот конгрес на црквите, а во 1976 г. станал епископ на Виборг. Во 1984 г. станал архиепископ на Смоленск и Вјазма, а во 1991 г. ја добил титулата митрополит.

Во хиерархијата на Руската православна црква, досегашниот митрополит Кирил бил задолжен за односите со другите цркви, а како најголем успех се вбројува обединувањето на Руската православна црква и Руската православна црква во

вославието го обвинуваат за преголем екуменизам, посочувајќи дека од него може сè да се очекува, дури и средба со папата Бенедикт Шеснаесетти, кој има шанса да ја посети Русија.

Светата столица, Ватикан, веќе го поздравил изборот на Кирил Први, изразувајќи надеж за продлабочување на односите меѓу двете Цркви, бидејќи починатиот руски патријарх Алексеј II жестоко се спротивставуваше на поканите за средби, особено со претходниот папа Јован Павле Втори.

III Всехристијански мировен конгрес во Прага. Истата година учествувал на IV Асамблеа на Всемирниот совет на црквите во градот Упсала. На 3 април 1969 г. бил замонашен, а неколку дена подоцна бил ракоположен за ероѓакон. На први јуни истата година, на празникот Св. Тројца, го добил еромонашкиот чин. Во 1969 г. ја завршил Ленинградската духовна академија. Во 1970 г. добил звање кандидат на богословската наука. По одбраната на докторската ди-

сертација станал предавач и помошник инспектор на ЛДА, а бил наставник по предметот Теолошка догма.

На 30 август 1970 г. бил назначен за личен секретар на митрополитот Никодим. Истовремено предавал на академијата и ја извршувал функцијата секретар на митрополијата. Во 1971 г. ја претставувал Руската православна црква на Генералното собрание на Семировната православна младешка организација "Синдесмос". На 1 септември 1971 г. Кирил бил ракоположен за архимандрит и назначен за претставник на Московската патријаршија при ВСЦ во Женева. Во 1972 г. Кирил го придружувал Светиот патријарх Пимен во неговата посета на Блискиот Исток, на Бугарија, Југославија и Романија. Истата година бил избран за член на Управниот одбор на Фондот за обнова и реконструкција на Индокина. На 26 декември 1974 г. бил назначен за ректор на Ленинградската духовна академија и се-

ОБРАЗОВАНИЕ

1967 Ленинградска духовна семинарија

1969 Ленинградска духовна академија

1970 дисертација на тема "Становишта и развиток на црковната ерархија и учења на Православната црква и благодатниот карактер"

МЕСТО НА РАБОТА

Оддел за внатрешни црковни прашања - претседател
Епархија: Смоленска и Калининградска

минарија. На 7 јуни 1975 г. бил назначен за претседавач на епархискиот совет на Ленинградската митрополија. Во декември истата година бил избран за член на Централниот комитет на ВСЦ. На 14 март 1976 г. во Светотроичката црква на Александар "Невската Лавра" бил хиротонисан за епископ Выборски, викарен епископ на Ленинградската епархија. Со воведението чиноначалствувале митрополитот Ленинградски Никодим, Киевскиот Филарет, Тул-

скиот Јувеналиј, архиепископ Дмитровски Владимир, епископите Пензенскиј Мелихисидек, Тихвинскиј Мелитоним и Курскиот Хризостом. На 27 и 28 април 1976 г. бил во состав на делегацијата на Московската патријаршија и учествувал на заседанието на претставниците на "Пакс Кристи Интернационалис". На 9 септември бил назначен за постојан претставник на РПЦ во пленарната Комисија на ВСЦ. На 18 ноември 1976 г. бил назначен за заменик на

ГЛАСАЊЕТО ЗА ИЗБОР БЕШЕ ТАЈНО

НАГРАДИ

Орден Св. рамноапостоли кн. Владимир II степен, прп. Сергеј Радонежески I и II степен, Св. блгв. кн. Данило Московски I степен, Св. Инконетиј, митрополит Московски и Коломенски од II степен, и други награди и ордени

Патријаршискиот егзарх на Западна Европа и во периодот од 21 до 28 ноември учествувал на Првиот Претсоборен Семировен совет во Женева. Од 21 до 31 јануари 1977 г. бил шеф на делегацијата на Ленинградската и Новоградската епархија на јубилејот на патријаршиското обновување на Финската патријаршија. Од 19 до 26 јули 1977 г. учествувал во делегацијата на духовната школа на РПЦ и присуствувал на IX Генерално собрание на "Синдесмос" во Шамбези.

На 2 септември бил произведен во чин архиепископ и на 5 септември бил награден со панагија.

Од 12 до 19 октомври 1977 г. заедно со патријархот Пимен бил во официјална посета на патријархот Димитриј I (Константинополскиот патријарх).

Од 23 ноември до 4 декември 1977 г. бил шеф на делегацијата на РПЦ, која ја посетила Италија. Од 22 до 25 декември 1977 г., заедно со патријархот Пимен бил во делегацијата на РПЦ на интронизацијата на Грузискиот патријарх Илиј II. Од 22 до 27 јуни 1978 г. заедно со делегацијата на РПЦ учествувал на Петтиот Всехристијански мировен конгрес во Прага. На 12 октомври бил ослободен од должноста заменик на Патријаршискиот егзарх на Западна Европа и на патријаршиските приходи во Финска. Од 27 до 29 март 1979 г. учествувал во консултациите на отвореноста на Црквите на СССР и на САД за разоружување. Од 12 до 24 јули истата година ја водел делегацијата на РПЦ, која ја прифатила поканата на Француската епископска конференција во Франција.

На 16 ноември 1979 г. бил назначен за член на Комисијата на Светиот синод по прашања на христијанското единство. Од 28 до 31 јануари 1980 г. присуствувал во Будимпешта на средбата на црквите од социјалистичките земји во Европа и раководителите на делегации на ВСЦ.

На 29 мај 1980 г., од страна на РПЦ, учествувал на првата средба на Православно-католичките комисији на островите Патмос и Родос.

Од 14 до 22 август 1980 г. учествувал на 32. заседание на Централниот комитет на ВСЦ во Женева. На 23 декември 1980 г. бил назначен за член на Комисијата за организација на прославата на 1.000-годишнината од крштевањето на Русите. Од 16 до 28 август 1981 г. бил учесник на 33. заседание на Централниот комитет на ВСЦ во Дрезден. Од 31 август до 6 септември 1981 г. заедно со патријархот Пимен ја посетил Финска. Од 5 до 7 ноември учествувал во подготовките за празнување на 30-годишнината од основањето на Националниот совет на црквите во САД. На 26 декември 1984 г. бил назначен за архиепископ Смоленски и Вјамски. Од 2 до 9 јуни 1985 г., со делегација на РПЦ, се наоѓал на VI Всехристијански мировен конгрес во Прага.

На 9 септември 1986 г. бил награден со орден Прп. Сергеј Радонежески од II степен, поврзано со 40-годишнината од неговото раѓање.

На 10 и 11 април 1989 г. Светиот синод го именува за епархиски архиепископ на Смоленската и Калининградската епархија. На 14 ноември бил назначен за претседател на Одделот на внатрешни црковни прашања и постојан член на Светиот синод, по должност.

На 25 февруари 1991 г. добил чин на митрополит. Тој е почесен член на Санктпетербургската духовна академија, "доктор хонорис кауза", реформатор на Богословската академија во Будимпешта.

Во август 1993 г. на митрополитот Кирил му била врачена меѓународната Ловијска награда за мир, која ја доделува Општествениот комитет на "Мирниот форум во Ловис".